

Conferința anuală a Rețelei de Excelență Lingvistică a Limbii Române folosite în cadrul Instituțiilor Uniunii Europene (Conferința RO+)

În ziua de 19 octombrie 2012 a avut loc la București, în sala Rapsodia a Hotelului Intercontinental Conferința anuală a Rețelei de Excelență Lingvistică a limbii Române folosite în cadrul instituțiilor Uniunii Europene (Conferința RO+).

Dl. Nicolae IDU, șeful Reprezentanței Comisiei Europene în România a deschis lucrările Conferinței.

Din prezidiul conferinței au făcut parte: acad. dr. Marius SALA, vicepreședintele Academiei Române, președinte de onoare al Rețelei RO+, dl. Viorel ȘERBĂNESCU, șeful Departamentului de limbă română, DGT (Direcția Generală Traduceri) și d-na Ileana BUSUIOC, terminologul principal al Departamentului de limba română, DGT.

Dl. Viorel ȘERBĂNESCU a prezentat o perspectivă asupra activității și structurii prezente și viitoare a Direcției Generale Traduceri a Comisiei Europene, integrând fișe informativă privind Departamentul de limba română: structura departamentului, tipurile de documente traduse, varietatea de subiecte, fluxul de lucru, instrumentele informatice de asistare a traducerii, resursele terminologice. În acest context este subliniată importanța Rețelei RO+ pentru asigurarea unei înalte calități a traducerilor, fiind prezentate structura rețelei, modalitățile de colaborare între experți și traducătorii din departament, instrumentele informatice utilizate.

Doamna Ileana BUSUIOC a prezentat „Rețeaua de excelență a limbii române folosite în instituțiile UE”, Rețea care are deja trei ani de existență și a accentuat faptul că, prin prezentarea noutăților din organizarea activității terminologice în cadrul Direcției Generale Traduceri și în cadrul departamentului de limbă română se încearcă propunerea unor noi piste de dezvoltare pentru continuarea colaborării și pentru extinderea, precum și aprofundarea acestei platforme de dialog profesional.

Doamna prof. dr. Ioana VINTILĂ-RĂDULESCU a prezentat „Dicționar al termenilor oficializați prin legislația românească actuală” (DOF), a cărui elaborare se apropie de sfârșit la Institutul de Lingvistică „Iorgu Iordan - Al. Rosetti” din București al Academiei Române. Ideea dicționarului a pornit de la faptul că, spre deosebire de alte limbi, cum ar fi franceza, româna nu dispune de un dicționar care să reunească termenii „care emană de la guvern, administrație sau altă autoritate recunoscută, care au caracter legal” conform definiției cuvântului oficial din Petit Larousse 1994, reprodusă pe coperta dicționarului francez parțial omolog. Mai mult, în România nu funcționează un sistem oficial de creare, promovare și oficializare/standardizare a terminologiilor diferitelor domenii, eventual similar celui francez, prin comisii ministeriale de terminologie, sub autoritatea statului, sau prin alte organisme de la care să emane texte legislative și reglementare și care să propună, să valideze și să difuzeze termenii noi necesari. În absența unui asemenea sistem, se poate considera că legislația în vigoare adoptată începând din anul 1990 suplunește un asemenea rol, vehiculând termeni din cele mai variate domenii, adesea cu definițiile lor, chiar dacă sunt prezentate cu rezerva „în sensul prezentei legi”.

D-na prof. dr. Corina LASCU-CILIANU a vorbit despre politicile lingvistice internaționale, naționale și sectoriale care implică schimbări esențiale în abordarea limbilor ca

instrumente de comunicare profesională prin demersuri foarte diversificate care presupun recunoașterea disciplinară și politică a terminologiei din punctul de vedere al responsabilității sale sociopolitice, economice și academice. De asemenea, a prezentat implicarea specialiștilor români în activitățile rețelelor și asociațiilor de terminologie europene și internaționale (Asociația europeană de terminologie și Rețeaua panlatină de terminologie - Realiter).

În partea a doua a Conferinței, în cadrul mesei rotunde cu tema: „Avem terminologii coerente și funcționale în România? Ce ar trebui făcut pentru crearea unui cadru armonizat de dezvoltare a limbajelor specializate?” d-nii experți tehnici extrajudiciari - AEXEA - Cristian CETĂȚEANU și Florin CETĂȚEANU au vorbit despre limbajul tehnic și prescripțiile / normativele tehnice. Mai exact, despre ce se întâmplă în cazul în care în prescripțiile / normele tehnice nu respectă limbajul tehnic.

Astfel, în unele prescripții tehnice se vorbește despre „gaze de ardere” (a căror definiție se regăsește și în Lexicon de termodinamică și mașini termice - vol. II - Ed. Tehnică, București, 1987). În alte normative tehnice se vorbește despre „gaze arse” - deși, în cazul arderii unui combustibil solid sau lichid este greu să vorbești despre gaze arse. Drept urmare, în România, producătorii vând fie „analizoare de gaze de ardere”, fie „analizoare de gaze arse” - oare „analizoarele de gaze arse” pot fi folosite în cazul cazanelor cu peleți?

Un alt exemplu: în SR EN 677:2001 și în HG 574/2005 se dă definiția și se vorbește despre „cazanul cu condensare” (de gaz). În GP 051-2000 se vorbește despre „cazane cu condensare”. În Mc 001/2-2006 se vorbește atât despre „cazane cu condensare”, cât și despre „cazane în condensare”. Rezultatul este că producătorii de cazane / centrale termice au ales ce nume au dorit (din cele apărute în Monitorul Oficial al României) pentru cazanele care funcționează pe principiul condensării gazelor de ardere. Astfel, în România se pot cumpăra: cazane în condensare, cazane cu condensare, cazane în condensare, cazane cu condensare.

Dar cine dorește să își cumpere un „cazan în condensare” nu găsește un astfel de aparat la un producător care comercializează „cazane cu condensare”.

Cuvântul de final al d-lui acad. dr. Marius SALA, vicepreședintele Academiei Române, a încheiat lucrările Conferinței RO+.

Eticheta ecologică europeană pentru pompe de căldură

Decizia Comisiei nr. 742/2007/CE privind stabilirea criteriilor de acordare a etichetei ecologice europene pentru pompe de căldură.

Pe ambalajul sau pe eticheta pompelor de căldură căutați simbolul care atestă calitățile ecologice ale acestora: eticheta ecologică europeană.

Eticheta ecologică europeană este acordată produselor care sunt în conformitate cu anumite criterii ecologice stabilite la nivel european. Aceste criterii au fost identificate pe baza unor studii științifice complete asupra aspectelor legate de întreg ciclul de viață al produselor și sunt valabile 3-5 ani, ele fiind revizuite regulat pentru a ține cont de progresul tehnic.

Eticheta ecologică europeană reprezintă un simbol grafic însoțit de un scurt text descriptiv aplicat pe produs,

ambalaj, într-o broșură sau alt document informativ care însoțește produsul și care oferă informații despre cel puțin unul și cel mult trei tipuri de impact asupra mediului.

Produse vizate - pompe de căldură

- pompe de căldură: acționate electric, acționate cu gaze, cu absorbție acționate cu gaze, care transformă energia existentă în aer, sol sau apă, în căldură utilă încălzirea sau pentru răcirea clădirilor.

Criteriile de acordare a etichetei ecologice europene acestor produse vizează reducerea impacturilor asupra mediului prin:

» eficientizarea încălzirii și (sau) răcirii clădirilor

- » reducerea sau prevenirea riscurilor pentru mediu și pentru sănătatea umană legate de utilizarea substanțelor periculoase
- » informarea corespunzătoare a clienților și instalatorilor.

Eticheta ecologică europeană oferă certitudinea că aceste produse:

- » au eficiență energetică îmbunătățită în timpul încălzirii și răcirii
- » reduc și previn riscurile pentru mediu și pentru sănătatea umană în ceea ce privește utilizarea substanțelor periculoase
- » au o contribuție redusă la încălzirea globală și conțin instrucțiuni pentru utilizarea corectă din punct de vedere al protecției mediului.

Pentru o informare detaliată în ceea ce privește eticheta ecologică europeană, consultați site-ul Ministerului Mediului și Dezvoltării Durabile: www.mmediu.ro